

Sessió de l'Ajuntament

A les 5 2/3 comença la sessió de primera convocant d'aquesta setmana, amb tot i que algun dels membres havia posat dubtes respecte la seva celebració, per haver anat a Saragossa o orientats alguns dels regidors i s'espera a provar-ho.

Presideix el senyor Sotres i actua de secretari el senyor Janer, que llegia l'acta de l'anterior, la qual es aprovada.

Despach oficial

Qüestió prèvia

A proposta de la presidència s'acorda entrar a discussió, després del despach oficial, a la discussió de l'ordre del dia de la sessió passada, que, segons diu el president, encara està verge, donant-se compte després de l'ordre del dia de la sessió present, però després de l'una i altra aquells dictaminats que pugna donar lloc a discussió, però aprovar solament els que obtinguin unanimitat o siguin de pur tràmit.

Museus

Ofici de la Junta de Museus proposant el nomenament per dignes places de museu de Museus, dels que en la actualitat desenvolupen dignes places de museu del Museu d'Art Decoratiu i Arqueològic i proposant una terna per les dues places vagants que en son cas queden de sereno del sudit Museu.

Comptes vells

Extremet d'acords del mes de febrer.

El senyor Carreras demana que quedin sobre la taula, per anar en ells l'aprovació d'uns comptes dels quals vol protestar.

Orde del dia

Diversos

Se llegiren dictamins de l'orde del dia de la sessió passada. Tal com s'ha acordat s'aproveixen els que no motiven discussió, però n'queden molts sobre la taula.

Qüestió de l'una

Se dona compte d'un dictamen proposant l'aprovació de comptes de l'una.

En Soriano demana que quedi sobre la taula, ja que ell no està disposat a aprovar comptes i més comptes, mentre la qüestió dels comptes no's resolgui, amb tot i que la cine mecos que està plantejada.

En Soriano diu les anteriors paraules amb venençança i entre les interrupcions del president.

En Guàrdols, amb tot i que l'aralde no vol concedir la paraula, insisteix sobre els punts de vista exposats per en Soriano, afegeix que no resolució del concurs queda la ciutat perjudicada greument. Demana al senyor Mir i Miró que donguin explicacions, per esser de la ponència que deu estudiar l'assumpte, ademés de passar com a pare de la criatura del concurs.

El senyor Mir, també entre interrupcions del president, diu que no pot anar més depressa a resoldre l'assumpte, perquè s'ha presentat recurs d'alsada contra l'acord de l'Ajuntament.

Intervé el senyor Matons, seguint el president interromp. El regidor federal nacionalista creu que si el recurs es obedeix per a resoldre l'assumpte i no resolució perjudica a l'Ajuntament, s'hauria de demanar al governador la resolució del recurs.

El senyor Nualart comença al·ludint a que el diari portaveu dels llerrouxistes l'acusà, juntament amb el senyor Lluhi, d'esser advocat de les companyies que perdieren el concurs. Extrapuò, diu, que aquestes companyies no m'hagin consultat el concurs.

El senyor Nualart: Aquesta qüestió l'hem de resoldre nosaltres, hi hagi o no hi hagi recurs, o sigui, prescindint de que l'hagin presentat. Els que creguin que això ha de continuar tal com ara, que votin en aquest sentit, i els que...

El president: No podem discutir, ja que ens trobem en un debat irregular.

El senyor Nualart: Sento que S. S. no compregui tota la transcendència d'aquesta qüestió.

El president: La comprene, però no puc permetre que s'infringeixi un acord que acabem de prendre.

El senyor Nualart: Doncs ja ho discutirem quan sigui hora, però consti que això se hauria de resoldre.

El senyor Lluhi: Com individu de la ponència deu posar-se a la disposició del senyor Guàrdols i dels demés regidors per a donar-los aquelles explicacions que siguin pertinents i quan sigui oportú donar-les, i per a provar la necessitat de que això se resolgui lo més ràpidament possible.

En Guàrdols va para rectificar, però el president no ho permet. A cops de campana tulla el debat.

Veus que un assumpte que donarà joc, perquè sembla que ja han corregut àrcos per a convèncer a determinats regidors.

Proposicions

La tómbola Corma

Proposició demanant que la banda municipal vagi dijous i diumenge a tocar davant de la tómbola Corma.

El senyor Mir observa que hi ha un acord pel qual no's pot cedir la banda sense previ dictamen de la comissió de Governació.

El senyor Matons manifesta que no's tracta de cedir la banda, sinó de disposar que aquesta dos dies canviï de lloc el concert.

Intervé el senyor Muntanyola en pro de la urgència, fent ressaltar el caràcter benèfic de la festa. En Doménech opina que sols s'hauria de cedir la banda per actes oficials. Intervé en Guàrdols i rectifica el senyor Mir, oferint reunir immediatament la comissió per que dictaminés. El senyor Matons torna a insistir en sos punts de vista, rectificant. En Pich demana que s'aprovi la proposició, reunint-se desseguida la comissió para dictaminar, si és que'l senyor Mir no vol prescindir d'aquest requisit. El senyor Lluhi creu que la proposició no's pot votar sense passar per la comissió de Governació, puig de lo contrari s'infringiria un acord consistorial.

Seguidament se reuneix la comissió i's dona compte d'altres proposicions.

Jocs Florals

S'aprova la que proposa que'l diumenge, dia 5, assisteixi l'Ajuntament en corporació a la festa dels Jocs Florals, que se celebrará al Palau de la Música Catalana.

El primer de maig

Proposició cedint una plaça del Parc, per a que les obres puguin celebrari un miting el primer de maig (avui).

S'aprova l'urgència.

En Pich, present per d'aquesta proposició, diu que la comissió de l'ordenament el propi de demanar para els obrers de les brigades, i en apoi de la proposició i a una observació del senyor Carreras, manifesta que no hi ha perill de que's fassi malbé cap partit del Parc, amb motiu de la celebració del miting.

El senyor Nualart també intervé, però no entenent lo que diu.

El senyor Lluhi a troba bé la proposició però no està conforme amb que una festa, sigui de qui sigui, la pugui l'Ajuntament.

El senyor Condominas fa també algunes manifestacions, que tampoc entenen.

El que del carrer del Vidre, senyor Lladó, fa tornar a llegir la seva proposició demana cedir un lloc del Parc per fer un miting, que's declarà festiu el primer de maig, i que's comunicu l'acord als contractistes que realisen obres municipals, per a que obrin en consensuació.

An aquesta proposició s'hi afegeix un altre extrem para que's cedixin materials para aixecar una tribuna en el lloc del miting.

El senyor Lluhi, en un breu parlament, ofereix el vot per l'aprovació de la proposició.

Seguidament s'aproveixen els primer i segon extrems de la proposició, o sigui cedir una plaça del Parc i material pel miting.

En quant a l'extrem de donar festa als obrers municipals s'entaula debat.

En Pich: Volem que les obres fassin festa. En Vallés: Y els regidors? En Pich: Ja'n fem quan volem.

En Garriga: Y sobre tot quan parla S. S. (Rialles).

En Pich acaba fent-se seu l'esperit de la proposició del senyor Lladó, o sigui fent general la declaració de festa per tots els obrers municipals.

En Lladó defensa aquest extrem de la proposició, dient que si els obrers se veuen obligats a fer festa quan el calendari catòlic els ho mana, es just que'n fassin una dia a l'any a la seva elecció.

Para en contra en Condominas, fent-li notar en Muntanyola. Entre aquest i la presidència se mou un incident, per volguer el regidor de la Lliga establir un altre ordre de discussió.

Per fi, en votació nominal i per 30 vots contra 11, s'aprova la concessió de festa als obrers municipals.

En Muntanyola s'aixeca i tot cremat diu: Jo protesto de la manera com s'ha portat la votació precedent i de la conducció de la presidència, que m'ha burlat en mos drets.

El president, amb energia: Demano al senyor Muntanyola que rectifiqui la paraula burla, perquè la presidència se limita a complir el reglament amb complacència dels regidors i no burla a ningú.

El senyor Muntanyola: Si aquesta paraula ha de molestar a la presidència, la rectifico; però consti que tal com ha anat la qüestió jo m'he sentit burlat.

Aquesta exposant l'ordre que ell creu havia de seguir la votació.

El senyor Nualart, amb l'excusa d'explicar el vot, demana als regidors que durant les discussions seguin als seus llocs, puig de lo contrari ningú s'enterra de lo que passa.

Y per fi s'aprova el darrer extrem, o sigui comunicar l'acord als contractistes municipals, previes algunes explicacions del senyor Mir.

Revisors pràctics d'Escozadors

Proposició del senyor Carreras demanant que continuïn els exercicis interromputs para proveir una plaça de revisor pràctic de Escozadors, i que se substituïxi pel senyor Matons, l'actual president del tribunal, senyor Doménech.

En Doménech, president del tribunal, salta exaltat, dient quatre fàstics al senyor Carreras, al qui acusa de groller i poc cavalier, per no haver-li dit abans que volia presentar la proposició aquesta. Protesta, diu, amb tota l'ànima de la mala intenció que revela el senyor Carreras.

Aquest regidor, sempre tan amoinador en les proposicions, però tocat retirada en les rectificacions, pega veles i diu que no volia molestar. Perdó, fill meu!

En Figueras diu que si no hagués presentat la proposició el senyor Carreras, la hauria presentada ell.

El senyor Mir opina que això es competent de la comissió d'Hisenda, i no hi ha perquè fiar-se'n ningú.

Torna a parlar el senyor Carreras i el senyor Muntanyola presenta una proposició incidental demanant que, vist el caràcter personal de la qüestió, torni aquesta a la comissió d'Hisenda.

En Doménech torna a cremar-se. Y diu que farà revelacions greus de lo que ha passat en el tribunal (?). Explica que un dia el degà de veterinaris li comunicà que se presentava a oposicions un tal Guixà, radical, que, segons el degà, se presentava en so de guerra contra ell. Continua l'història manifestant que l'orador creu que'l senyor Guixà feu uns exercicis brillants, desmentint dels demés individus del tribunal, que no li donaren més que 7 punts, donant-ne 14 a l'opositor senyor Navarro.

El senyor Rius, que parla per una qüestió d'ordre, califica d'imprudència les paraules del senyor Doménech, desde'l moment que poden perjudicar el fallo del tribunal.

el desamparant Pich a discutir la qüestió legal (?)

En Lladó insisteix en son punt de vista y intervé el senyor Lluhi.

El que de l'Esquerpa també mostra contrari a la proposició incidental. Califica de equivocada l'actitud del senyor Doménech, que, diu, s'ha convertit en obstructor de l'obra del tribunal que presideix. Si el senyor Doménech es l'obstacle, afegeix, no hi ha més remei, però dolorós que sigui, que treure'l. Si hi han altres raons greus que fassin dubtar de lo que s'ha fet fins ara, aleshores ho anul·lem. Però aquí no hi ha més que frotament del senyor Doménech, però no res que fassi dubtar de la legalitat de lo actual fins ara.

El senyor Rius se mostra disconforme amb les dues proposicions presentades. Creu que el senyor Doménech té'l compromís moral de continuar els exercicis de les oposicions.

El senyor Juncal intervé. Mare de Deu quina adquisició que ha fet els llerrouxistes amb aquest bon senyor! Quines coses que diu... Segons ell, en Doménech pot dir que quan li donguí la gana, sense donar explicació de cap mena. Y com que no hi ha regidor que pugui substituir-lo, s'ha de canviar tot el tribunal. (Oh! oh!)

Torna a parlar el senyor Rius, explicant la constitució del tribunal. Aquest si no's reuneix, diu, es per culpa del senyor Doménech.

El senyor Juncal: Es potestatiu d'ell el convocar.

Diverses veus: Oh! oh!

El senyor Juncal: Fins a cert límit.

Diverses veus: Així així!

El senyor Rius: El senyor Doménech té'l deber de convocar el tribunal, perquè no pot dir: no pot anar-se'n, desde'l moment que no hi ha cap qüestió de dignitat que l'obligui a retirar-se. Y que no hi ha aquesta qüestió se prova amb l'efectiu del senyor Doménech quan ha llegit la primera proposició. Si la cal·licava d'impertinent y insultant, ont es la qüestió de dignitat que l'obligui a marxar? El senyor Doménech hauria de convocar el tribunal desseguida, perquè si se l'heït canviar els membres dels tribunals durant l'actuació dels mateixos, no acabarien mai cap expedient d'oposicions, que s'acabà aquest expedient, que vingui aquí el fallo, que parli, si vol, el senyor Doménech un vot particular y aleshores si les seves explicacions ens convenen, votarem lo que el proposi. (Molt bé.)

Rectifica el senyor Juncal, insistint en sos pobres punts de vista, però quelcom aixalat per les paraules del Rius.

En Doménech insisteix en anar-se'n del tribunal, perquè, diu, hi han coses greus, que no pot dir y que ateleen a l'honra de les persones. Y més encara quan se va resoltament a donar la plaça a determinat opositor.

Rectifica el senyor Rius: Si's va resoltament a donar la plaça a un determinat, això no pot fer-ho més que'l tribunal amb son dictamen o l'Ajuntament amb sa resolució. Però d'això el senyor Doménech n'ha de prescindir, perquè ell pot fer el seu dictamen y aquí pot votar segons li sembli.

El senyor Mir creu que'l senyor Doménech té tota l'autoritat moral para presidir el tribunal; però que mentre la proposició del senyor Carreras existeixi, el senyor Doménech ha de dimetir, per dignitat precisament.

El senyor Matons intervé para dir que no acceptarà el càrrec que se li vol conferir substituïnt al senyor Doménech. Afegeix que aquest havia promès portar aviat la resolució de l'assumpte.

En Lladó creu que, dimint en Doménech, no s'ha de discutir la proposició. Que's comunicu aquesta dimissió a la comissió de Governació.

responsen para que dictaminés. Demana que se retirin les proposicions.

El senyor Carreras, després de breus paraules dirigides al senyor Mir, retira la seva proposició, conformant-se en que l'assumpte passés a la comissió d'Hisenda.

El senyor Mir: Demana la paraula.

El president: La proposició està retirada.

El senyor Mir: Doncs la faig meua para poder seguir el debat.

Continua el senyor Mir felicitant al senyor Matons per la seva determinació de no acceptar la herència del senyor Doménech.

Creu que'l Consistori, mai sigui per deferència al senyor Doménech, no li ha de acceptar la dimissió. De lo contrari s'inconvenia tot als regidors para acceptar llocs en els tribunals. Anuncia una proposició incidental para que no s'admeti la dimissió al senyor Doménech.

Intervé el senyor Abadal. Califica d'equivocada l'actitud del senyor Doménech, que ha deixat en descobert a l'Ajuntament. A corregeix, doncs, aquesta actitud, anava la proposició. Jo no vindré, diu, a deixar en bon lloc al senyor Doménech, mentre ell deixi en bon lloc a l'Ajuntament, convocant el tribunal y seguint els exercicis de les oposicions.

En canvi, l'Agareno, conegut vulgarment per senyor Juncal, creu que se sotmet al senyor Doménech a una tortura moral.

Una veu: Carum! La inquisició per dentro!

Continua el senyor Juncal dient que no pot torturar-se al senyor Doménech, que se li ha d'admetre la dimissió. (Un del costat li fa veure que's contraposa amb lo que ha dit el senyor Mir.) El senyor Juncal té la arrencada y les emprem amb un d'aquells paraules que s'apren quan, calladament, se hi fixa.

El president: S'ha de retirar la proposició.

El senyor Juncal, quelcom torbat: Doncs així, res.

Un radical: El senyor Mir n'ha anunciat una altra.

El senyor Juncal: Doncs parlant sobre aquesta, crec que'l senyor Doménech ha de anar-se'n del tribunal.

Y s'aixeca, mentre el senyor Mir s'aixeca para corregir el bunyol. En un llarg discurs sosté que s'ha de donar un vot de confiança al senyor Doménech.

Rectifica el senyor Abadal dient que no hi té inconvenient, però que'l senyor Doménech té de ferse digna d'aquesta confiança, convocant el tribunal. Anuncia una esmena en aquest sentit a la proposició del senyor Mir.

Y aquest o l'admet dient que les qüestions de confiança no's regategen.

Se llegix l'esmena del senyor Abadal que diu no s'admeti la dimissió del senyor Doménech, invitant-se al mateix a reunir el tribunal dintre vuit dies.

El senyor Lladó diu que'l senyor Doménech s'ha de fer càrrec de la situació del Consistori, y es per això que creient complir amb el deber de regidor y amb el de companyerisme votarà l'esmena y la proposició. (Rumors.)

El senyor Mir no accepta l'esmena para creure que amb ella s'humilia al senyor Doménech.

Se promou cert revolt entre els radicals protestant de l'esmena.

En Figueras anuncia son vot en pro de l'esmena.

El senyor Lluhi manifesta que votarà la esmena y la proposició per creurels completament conexas. Lamento, diu, la tosquedat del senyor Mir, que s'ha empenyat en fer entrar el clau per la cabota. Una para l'invenció d'un consistori a un regidor no es humiliar-lo ni cosa que se li sembli.

Veus dels radicals. Que si!

El Pich: Si s'aprova si, que ho es!

Una veu: Que calli. Que calli el gat de fer culles!

Se vota nominalment l'esmena essent aprovada per 26 vots contra 16.

Escàndol

El senyor Mir fa ús de la paraula para explicar el vot y afirma que lo succeït és fill d'una conjura.

El president, agitant la campana: A explicar el vot.

Se promou un escàndol gros. Els llerrouxistes, drets criden y increpen a la presidència y als altres regidors, els quals també criden tornant crit per crit, y paraula grossa para paraula grossa.

El senyor Mir: Es una conjura!

El senyor Lluhi: Això no es cert!

El Pich crida com un desesperat. Aquest insolent polític se pensa que cridant tot s'arregla.

El senyor Mir: Jo us felicito para aquestes bodes de plom (?) que heu celebrat!

El senyor Lluhi: Y jo'l felicito per l'èxit que obté com a director de minoria.

En Garriga: Se veu que'l senyor Mir no està fet para perdre.

El senyor Mir acaba dient que pren nota de lo succeït para obrir en consensuació.

Una veu: Uí, quina por!

En Figueras: Jo he votat en pro de l'esmena, perquè es hom que s'acabarien les coses. Per aquells diu que en els exercicis celebrats hi ha un opositor que té 30 punts y un altre que'n té 16, no obstant lo qual vol donar la plaça an aquest darrer. Y com que això seria un mal pel partit radical, no ho vull. (Molt bé, en les minories.)

El senyor Mir: Aplaudiu, aplaudiu!

En Guàrdols, encarnant-se amb en Mir: Diem lo que's dona la gana!

Cris dels llerrouxistes. Cops de campana del president.

En Lladó y Vallés: He votat en pro de la proposició y de l'esmena, perquè he cregut que votant aquella pago un tribut al companyerisme y votant aquesta poso atenció a un abús que podria constituir el donar una plaça a qui no la mereix.

El radical s'aixeca i's posa a cridar desordenadament. En Pich esvalota com una marmanyola, en Ballester, però; al carrer del Vidre no's queda curt y all s'ha de veure an en Lladó, an en Figueras y an en Guàrdols, dirigint paraules grolleres als esclaus del Mir y en Sorraclat.

En Lladó: Però qui ha parlat de consideració ha estat el primer de trencar-la, quan en la votació ha perdut. El senyor Mir ens ha demanat consideració y l'heït pel senyor Doménech, les quals nosaltres hem obert, però ara ve'l senyor Mir y porque la sort li ha estat adversa la l'ofensa ha tot el Consistori, de dir que aquí no's vota segons els dictats de la consciència, sinó obediència a una conjura. Es així llest? Es així consideració? (Molt bé, en les minories.)

Escàndol monumental. Els serracalaristes se aixequen com un sol home y increpen al carrer del Vidre. Aquests, desde l'entrada de la presidència tornen la pilota. S'escolten paraules y cris per tots els costats. El president no para d'agitar la campana.

El senyor Mir, procura en va, recomanar calma als seus, que perden els estrepes.

En Ballester: Això no's pot tolerar. Ja n'hi ha prou.

En Figueras: Y lo que sentíeu, encara!

En Guàrdols: Esteu enganant al poble!

Un del públic crida y els municipals el treuen. Després d'una llarga estona de barreja, reneix quelcom la calma y contínu.

En Lladó: Jo he votat seguint el criteri que m'he imposat d'acabar amb les vergonyes que hem presentat en el passat. Hi ha moments que's senten els llerrouxistes que hagin d'arribar a cops de puny amb els del carrer del Vidre. L'aralde no para de agitar la campana. El senyor Serracalar, està lúid en son escó, sense dir una paraula.

En Lladó: Jo he complert com a regidor y com a company. En el dubte que tenia dintre meu, m'he pogut pronunciar en pro del meu deber y de la meua consciència acceptant la fórmula del senyor Abadal. (Molt bé, en les minories. Rondinament en els radicals.)

El senyor Rius explica'l vot fent notar també que aquella consideració demanada pel senyor Mir, ha estat trencada per el mateix, quan ha perdut.

En Guàrdols creu que votant l'esmena se vota la veritat.

El senyor Juncal, tot entusiasmat diu que ningú té dret a imposar un terme an el senyor Doménech para convocar el tribunal. S'entusiasma tant, l'homen, que promou l'ilaritat del Consistori, havent d'intervenir el president a cops de campana.

—Pendrem acta de lo succeït, diu, y potser an aquestes senyors que avui s'han jurat els engeguí algun dia la pilota al damunt. (Oh! oh!)

negar la confiança an els demés individus del tribunal, després d'haverla ratificat al senyor Doménech.

El senyor Mir: No es cert!

El senyor Lluhi: Y si que n'es!

Altres de les minories: Negant d'aquesta manera no's pot discutir!

El senyor Rius: Si s'accepta la proposició del senyor Mir, se falta a la serietat del Consistori y es dona peu a que crixin les veus malicioses que acusaven al senyor Doménech.

Aquest explica les seves anteriors paraules respecte la dimissió, la qual, diu, queda en peu.

Intervé en Lladó y Vallés diu que realment s'han demanat casos de prevenció d'un tribunal, davant lo qual s'ha d'acallar lo que ha passat, fent-hi la comissió corresponent o bé la comissió consistorial que proposa'l senyor Mir. Creu que si hi ha aquesta comissió, se l'ha de facultar para que proposi lo que creu convenient a l'Ajuntament, respecte la manera de solucionar l'assumpte.

Presenta una esmena en aquest sentit.

Després d'algunes discussions respecte la redacció de l'esmena, el senyor Mir l'accepta.

Y seguidament emprén un d'aquells discursos seus que fan celebre l'han fet, però no hi ha gloria completa al món.

Escàndol final

Són les deu, quan el senyor Mir més entusiasmat està amb el seu parlament.

El president: Han transcorregut les hores reglamentaries. Se proroga la sessió!

Veu en les minories: No!

El president, agitant la campana: S'aixeca la sessió!

Hi ha que veureho, senyors!

L'ardul que's promou no es para com. Els regidors de les minories van desfilant, mentre es serracalaristes, drets en sos escons, criden y piquen amb els punys damunt dels pupitres. En Pich y en Rius Morales, aquestes dues eminències llerrouxistes se veu que es l'única cosa que seixen: para cridar. Hi tenen una trassal!

El senyor Mir, creuant de braços, se queda amb un pam de boca oberta.

El Doménech s'ho vol menjar tot. En Lluhi, crida y brasseja y pronuncia coses esmentades que han de passar a no saber qui fa per aquesta home.

En Serracalar, exclama: Y se debat a un regidor en l'ús de la paraula!

Es tan gros l'escàndol que l'aralde paja cap als escons ont son en Mir, Serracalar i els boladrons que's hi fan chor. Però no se l'escalten y el rebem a crits.

<

La «Gaceta»

De gran valor a l'època de la creixença dels nens.
2^a 50 pts. en farmacies y Arc del Teatre, 21, Borna

La «Gaceta»

de la Legació se sab que aquell se limitarà en lo successiu a intervenir en els assumptes especials de Tàngor. Quins assumptes són aquests?

Tot això, a judici del senyor Canalejas no està guaire clar. Es quelcom estrany que hi ha necessitat d'especificar detalladament.

El cadavre fou trobat en la matinada del dia 28 en els jardins de l'establiment. Se nomenava l'interfecte Marian Quinte i Soto, tenia 20 anys y era natural de Cáceres.

El pròxim debat polític

en Vedrines, dins de la gravetat, ha experimentat una lleugera millora, havent restat una mica l'coïtèxement.

Paris, 30.—L'Edicte diu que'l cirurg de Lariboisiere va manifestar anil que possible que en Vedrines se salvi.

L'estat den Vedrines a les cinc d'aqu

1417/18 Matrimoni sense fills pera cu
torre, indispensable que'l mari
gui agricultor.

